

MIECZYŚLAW GIL

Mieczysław Gil urodził się w 1944 w Gacach Słupieckich koło Staszowa. Po ukończeniu technikum w latach 1963-1982 pracował w Hucie im. Lenina w Krakowie. Od 1978 r. był redaktorem pisma zakładowego „Głos Nowej Huty”. W marcu 1968 r. został zawieszony na stanowisku mistrza za odmowę udziału w bojówkach mających pacyfikować manifestacje

studenckie. Przed 1980 r. kolportował niezależne pismo „Robotnik” oraz ulotki Studenckiego Komitetu Solidarności.

W sierpniu 1980 r. uczestniczył w strajku, był rzecznikiem na Wydziale Stalowni Martenowskiej HiL. Od września 1980 r. w „Solidarności”. Wchodził w skład zarządu Komisji Robotniczej Hutników, doradzał KRH podczas rozmów i podpisywania porozumienia z dyrekcją. Został wiceprzewodniczącym MKZ Kraków (od grudnia MKZ Małopolska), odpowiedzialnym za sekcję prasy. W styczniu został 1981 przewodniczącym MKZ, od 17 marca 1981 r. przewodniczący KRH, przedstawiciel HiL w Sieci. 17 V 1981 r. współorganizował biały marsz po zamachu na Jana Pawła II. W lipcu 1981 r. wybrany delegatem na I WZD Regionu Małopolska, delegat na I KZD i członek KK.

Po wprowadzeniu stanu wojennego uczestnik strajku w HiL w okresie 13-16 grudnia 1981 r., przewodniczący RKS „Solidarność” Regionu Małopolska. Po pacyfikacji huty pozostał w ukryciu. Został zatrzymany 13 stycznia 1982 r. 25 lutego komunistyczny sąd skazał go na cztery lata więzienia. Został osadzony w ZK w Krakowie, Raciborzu, Strzelcach Opolskich, Kłodzku i Strzelinie. 25 listopada 1983 r. zwolniony na mocy amnestii. W III 1982 r. zwolniono go z pracy, a ZUS odmówił przyznania mu III grupy inwalidzkiej mimo udokumentowanej choroby.

Od 1983 r. współorganizował Duszpasterstwo Ludzi Pracy, był zaangażowany w msze za Ojczyznę, m.in. w Krakowie-Mistrzejowicach, Warszawie, Piekarach Śląskich, Tarnowie i Dębicy. W latach 1983-1989 utrzymywał się z rolnictwa.

W latach 1984-1989 był kilkadziesiąt razy zatrzymywany i przesłuchiwany. Od października 1986 r. prowadził jawną działalność na czele reaktywowanej KRH „Solidarności” (m.in. z Edwardem Edmundem Nowakiem, Janem Ciesielskim i Stanisławem Handzlikiem). W dniach 26 kwietnia – 5 maja 1988 r. uczestniczył w strajku w HiL. Wraz z Ciesielskim i Handzlikiem przejął kierowanie strajkiem. Po pacyfikacji protestu hutników został pobity i aresztowany. Zwolniono go po 14 dniach zwolniony na skutek interwencji przedstawicieli krakowskiej kurii.

Od 25 września 1988 r. działał w KKW, a później w KO przy Przewodniczącym „S” Lechu Wałęsie. 27 stycznia 1989 r. w Magdalence koło Warszawy uczestniczył w spotkaniu przygotowawczym do okrągłego stołu. Uczestnik obrad plenarnych okrągłego stołu oraz zespołu ds. gospodarki i polityki społecznej.

10 kwietnia 1989 r. znalazł się w Małopolskim Komitecie Obywatelskim. W latach 1989-2004 był ponownie zatrudniony w HiL (od 1990 r. Huta im. Tadeusza Sendzimira). W latach 1989-1992 pełnił funkcję przewodniczącego KRH w HiL.

W latach 1989-1991 poseł z listy KO „S”. 1990-1992 delegat na WZD Regionu Małopolska i KZD „S”. W 1990 r. współzałożyciel Stowarzyszenia Wspólnota Polska, od III 1990 w redakcji dziennika „Czas Krakowski”. W latach 1991-1993 poseł z listy Krakowska Koalicja Solidarni z Prezydentem. W 1993 redaktor naczelny dziennika „Nowa Gazeta”. 1996-1999 w Partii Chrześcijańskich Demokratów, 1999-2002 w Porozumieniu Polskich Chrześcijańskich Demokratów, szef struktur małopolskich.

W latach 1998-2002 radny Sejmiku Województwa Małopolskiego z listy AWS. Od 2005 doradca prezesa w Agencji Rozwoju Przemysłu w Warszawie, prezes Stowarzyszenia Polskich Chrześcijańskich Demokratów. Odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006) oraz Krzyżem Wolności i Solidarności (2017).